

R.M. Mc Cheyne

DE GEEST WORDT DOOR DANKZEGGING VERKREGEN

„Het geschiedde dan, als zij eenparig trompetten en zongen, om een eenparige stem te laten horen, prijzende en lovende de HEERE; en als zij de stem verhieven met trompetten en met cymbalen, en andere muzikale instrumenten, en als zij de HEERE prezen, dat Hij goed is, dat Zijn weldadigheid is tot in eeuwigheid: dat het huis met een wolk vervuld werd, namelijk het huis des HEEREN. En de priesters konden vanwege die wolk niet staan om te dienen, want de heerlijkheid des HEEREN had het huis Gods vervuld.” (2 Kron. 5 : 13 en 14).

De dag, waarvan hier melding wordt gemaakt, schijnt een dag der dagen geweest te zijn. Waarschijnlijk was het de dag van het Pinksterfeest in de Oud-Testamentische tijden, een voorafschaduwing van al de heerlijke dagen van een uitgestorte Geest, zoals er ooit in de wereld geweest zijn. Een voorsmaak van die heerlijke dag, wanneer God die wonderbare en zielsbevredigende belofte zal vervullen: „Ik zal Mijn Geest uitgieten over alle vlees.”

Mijn teerbemimde kudde, het is de begeerte en het gebed mijns harten, dat het heden zo'n dag onder ons mocht zijn, dat God inderdaad de vensters des hemels mocht openen, gelijk Hij het in vorige dagen gedaan heeft, en een zegen uitgieten, tot er geen plaats meer blijft, om die te ontvangen.

Laat ons dan nagaan hoe dankzegging de Geest Gods neerwaarts brengt.

1. *Waarmede het volk zich bezig hield.* „Prijzende en lovende de Heere.” U kunt hun eigen woorden horen: „Want Hij is goed, Zijn weldadigheid is tot in eeuwigheid.” Hiermede was dus het volk bezig, toen de wolk neerkwam en het huis vervulde. Zij hadden zich met vele andere liefelijke zaken bezig gehouden. De Levieten hadden de ark van de berg Sion gehaald, en die onder de vleugelen van de cherubijnen geplaatst; Salomo en al zijn volk hadden offeranden geofferd, schapen en ossen, die vanwege de menigte niet konden geteld worden en nochtans kwam er geen antwoord van de hemel. Maar toen de trompetten en zangers eenparig de Heere prezen en dankten, als zij de stem verhieven, zeggende: „Want Hij is goed; Zijn weldadigheid is tot in eeuwigheid,” toen werden de vensters des hemels geopend, toen daalde de wolk neer, en vervulde de gehele tempel.

Mijn lieve kudde, ik ben ten volle overtuigd dat er geen volle, zielvervullende, hartverrukkende, hartbevredigende uitgieting van de Geest Gods zijn zal, totdat de Heere meer geprezen en gedankt wordt. Laat mij uw harten opwekken om te prijzen.

1. *Hij is goed.* De gelovigen behoren God te loven voor hetgeen Hij is. Zij, die nooit de Heere gezien hebben, kunnen Hem niet prijzen. Zij, die nooit tot Christus gekomen zijn, hebben nooit de Koning in Zijn schoonheid gezien. Een onbekeerd mens ziet geen liefelijkheid in God. Hij ziet wel een schoonheid in de blauwe hemel in de heerlijke zon in de groene aarde in de fonkelende sterren in de lelie des velds; maar hij ziet geen schoonheid in God. Hij heeft Hem niet gezien, noch Hem gekend; daarom is er geen toon des lofs in zijn hart. Als een zondaar tot Jezus is gebracht, is hij gebracht tot de Vader. Jezus geeft zichzelf voor ons, „opdat Hij ons tot God zou brengen.” O, welk een gezicht krijgt dan de ziel de enige, oneindige en onveranderlijke God! Ik weet dat enigen van u tot dat gezicht gebracht zijn. O, looft Hem dan voor hetgeen Hij is looft Hem voor Zijn reine, beminnelijke heiligheid, die geen zonde in Zijn ogen kan dulden. Roept, gelijk de engelen: „Heilig, heilig, heilig is de Heere, de Almachtige.” Looft Hem voor Zijn eindeloze wijsheid dat Hij het einde weet van de beginne af. In Hem zijn al de schatten van de wijsheid en kennis verborgen. Looft Hem voor Zijn macht dat alles, alles in Zijn hand is. Het hart des konings, het hart van de heiligen en van de zondaars, zij allen zijn in Zijn hand. Halleluah! Want de Heere, de Almachtige regeert. Looft Hem voor Zijn liefde; want God is liefde. Enigen van u zijn op zee geweest. Toen u ver uit het gezicht van ‘t land was, toen u hoog op het schip stond en rondom u zag dan blikte u op de wijde oceaan, die u overal omgaf. O, zo ook is het als u in Christus gerechtvaardigd bent en de liefde Gods aanschouwt dan is zij als een uitgebreide oceaan rondom u, zonder grond, zonder strand. O, looft Hem voor hetgeen Hij is. De hemelen zullen vervuld zijn van lof. Als u God niet kunt loven, zult u nooit daar zijn.

2. *Voor Zijn weldadigheid voor hetgeen Hij aan ons gedaan heeft.* De Heere heeft veel voor mij gedaan sedert onze afreis. Wij waren eenmaal in grote nood, maar de Heere behoedde het schip. Wederom waren wij in gevaar wegens de pest wij hoorden des nachts het geroep van de bedroefden; nochtans kwam de pest niet in onze woning. Wederom kwamen wij in gevaar van rovers het geweer van de moordzieke Arabier was op ons gericht; maar de Heere heeft zijn hand afgewend. Ik ben sedert ons vertrek aan de poorten des doods geweest. Niemand, die mij zag, zou geloofd hebben dat ik heden hier kon zijn; nochtans heeft Hij onze krankheden geheeld en mij teruggebracht om voor u de onnaspeurlijke rijkdom van Christus als vroeger open te leggen. Derhalve heb ik reden Hem te prijzen, want Zijn weldadigheid is tot in eeuwigheid. De Heere heeft veel voor u gedaan sedert wij van elkaar afscheid namen, want ik dacht dat Hij het in toorn gedaan had. Ik dacht dat Hij toornde over mij en over u, maar nu zie ik dat het alles liefde was het was alles weldadigheid, die u en ik niet waardig waren. De Heere gaf u mijn lieve broeder om voor uw zielen zorg te dragen; maar nog veel meer, want als Hij u slechts een mens gegeven had, dan was het een armzalige gift geweest maar Hij heeft u Zijn Heilige Geest gegeven. „Loof de Heere, o mijn ziel.” Loof Hem, o mijn volk! want Hij is goed. Zijn goedertierenheid duurt tot in eeuwigheid. Zijn er onder u niet enigen als een brand uit het vuur gehaald? U was in de vlammen; de smarten van de hel hadden u bevangen. U had een hel in uw eigen harten de afgrond gaapte aan uw

voeten; maar de Heere heeft u uit de brand gerukt. Zult u Hem niet loven? Zijn er niet enigen onder u, die ik blind en doof en stom en dood achterliet? U zag geen schoonheid in Hem, die schoner is dan de kinderen des mensen; u zag geen heerlijkheid in Immanuël God geopenbaard in het vlees. Maar de Heere heeft gezegd: „Ga, was u in het water van Siloam;” en nu ziet gij, u die blind was. O, looft Hem, die dit voor u gedaan heeft. De meesten, die in de hemel zijn, loven de Heere hiervoor: „Waardig is het Lam dat geslacht was.” O, hebt u geen lof voor Jezus, voor al Zijn liefde voor de Vader voor de Geest?

Enigen van u kunnen niet zingen: „niemand kon dat gezang leren dan die van de aarde gekocht waren.” (Openb. 14 : 3). Enigen van u zijn slechter dan ik u verlaten heb. U hebt mij weerstaan u hebt mijn broeder weerstaan; en o! verschrikkelijker nog u hebt de Heilige Geest weerstaan. U bent nog zonder gebed nog zonder Christus. Ach, rampzalige zielen! onverlosten, onvernieuwden die u bent, bedenkt dat het te laat zal zijn om te loven als u sterft. U moet nu beginnen. Ik wil u zeggen wat een mijner lieve vriendinnen mij voor haar dood zeide: zij begeerde dat al haar dienstboden in de kamer gelaten werden, en toen zeide zij plechtig: „Er is niets dan Christus tussen mij en wening en knersing van de tanden. O, als u Christus niet hebt, dan is er niets tussen u en wening en knersing van de tanden.” Gij, die Christus nu niet wil loven, zult weldra over Hem rouw bedrijven.

II. *De wijze hoe zij loofden.* Zij waren „eenparig.” Hun harten waren samen als één hart toen zij de Heere loofden. Er waren duizend tongen, maar slechts één hart. Niet alleen waren hun trompetten en cymbalen en andere muzikale instrumenten allen in één toon gestemd, maar hun harten waren eenparig. God had hun één hart gegeven, en daarmee de zegen. Zo was het ook op de dag van het Pinksterfeest. Zij waren alleen eendrachtelijk samen; zij zagen opwaarts naar het Lam Gods. Zo ook zal het ook zijn op die dag, waarvan de profetie luidt in Ps. 133: „Ziet, hoe goed en hoe liefelijk is het, dat broeders ook samenwonen! De Heere gebiedt aldaar de zegen en het leven tot in van de eeuwigheid.” Dit is hetzelfde om hetwelk Jezus bad in dat gebed, dat geen ander dan God kan gebeden hebben, noch een ander dan God kan verhoren: „Ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor degenen die door hun woord in Mij geloven zullen. Opdat zij allen één zijn, gelijkterwijs Gij, Vader! in Mij, en ik in U, dat ook zij in ons één zijn; opdat de wereld gelove, dat Gij Mij gezonden hebt.” En dan volgt de zegen: „En Ik heb hun de heerlijkheid gegeven, die Gij Mij gegeven hebt; opdat zij één zijn, gelijk als Wij één zijn: Ik in hen, en Gij in Mij, opdat zij volmaakt zijn in één, en opdat de wereld bekenne dat Gij Mij gezonden hebt, en hen liefgehad hebt, gelijk Gij Mij liefgehad hebt.” (Joh. 17 : 20, 23).

Lieve kinderen Gods, verenigt uw lof. Laat uw harten niet langer verdeeld zijn. U bent van de wereld door een grote kloof gescheiden. Weldra zal het een eindeloze kloof zijn. maar u bent met elkaar verenigd door dezelfde Geest u bent uitverkoren door dezelfde vrije, soevereine liefde u bent gewassen in hetzelfde bloed u bent vervuld door dezelfde gezegende Geest. Kinderkens, bemint elkaar. Hij, die liefheeft, is uit God geboren. Wees eenparig in uw lof. Roept eenparig uit: „Waardig is het Lam dat geslacht is: u bent waardig het boek te openen u bent waardig in onze harten te regeren.” O, wees ijverig in uw lof. Verheft uw stemmen en uw harten. In de hemel groeit die lof aan. Johannes

hoorde de stem van een grote menigte; het was gelijk als van vele wateren en als grote donderslagen, roepende: „Hallelujah! hallelujah!”

Ik herinner mij een gezegde van Edwards, dat zijn gemeente door het zingen van lofliederen zichzelf uitbreidde, en dat toen de Heere enigermate overeenkomstig Zijn heiligheid werd aanbeden. Laat het zo onder u zijn. Oefent u, beminde broeders, God van ganser hart te loven, te zingen met geheel uw hart en uw ziel in de huiselijke kring en in de gemeente. Maar o, bedenkt dat zelfs uw lof moet besprengd zijn met bloed, en alleen door Christus Gode kan welgevallig zijn.

III. *Gevolgen.* De wolk vervulde het huis. Deze wolk was dezelfde, die hen door de Rode Zee leidde en hen veertig jaren in de woestijn voorging. Zij was bij dag een wolkkolom, om hen voor de hitte te beschermen; zij was een vuurkolom bij nacht, om Israël op zijn weg naar de beloofde rustplaats te geleiden. Thans kwam zij en vervulde de heiligste van alle plaatsen. Dit was het wonderbare gevolg van de verenigde en ijverige lof. De Heere zelf daalde neer en vervulde iedere ruimte des huizes met Zijn tegenwoordigheid: „Dit is Mijn rust eeuwig: hier wil Ik wonen, want Ik heb het begeerd.” Nu, mijn lieve vrienden, wij zullen thans niet verwachten dat de Heere onze gebeden wil beantwoorden of onze lof wil doen volgen door een wolkkolom of een vuurzuil. Deze waren slechts schaduwen, nu ontvangen wij de wezenlijkheid het *wezen* zelf. Indien ge u slechts wilt verenigen in eenparige en hartelijke lof, dan ben ik overtuigd dat God Zijn Heilige Geest zal geven en dit huis vervullen ieder hart in de geestelijke tempel. Hoe heerlijk zal dit zijn:

1ste. Voor de kinderen Gods. Zijn er niet enigen onder u die tot Christus gekomen zijn, en niets meer. Schuldig, vermoeid, belast, hebt u rust gevonden verlossing door Zijn bloed zelfs vergeving van zonden. O, blijf daar niet stil bij staan. Berust niet enkel op schuldvergeving bidt om de inwoning van de Heilige Geest, de Trooster. De schuldvergeving is slechts een middel tot een doel. U bent gerechtvaardigd om geheiligd te worden. Bedenkt, dat u zonder heiligmaking de Heere niet zult zien, dat u zonder die inwonende Geest nooit heilig zult zijn.

Zijn er niet enigen onder u zuchtende in een lichaam van de zonde en des doods, en uitroepende met de apostel: „Ik, ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods?” Gevoelt u niet het verderf van uw eigen hart? Gevoelt u niet de kracht van uw oude natuur? Hoevelen zijn er, die in deze toestand op zichzelf vertrouwen, op hun voornemens bouwen en door eigen kracht hun zonden willen onderdrukken! Maar hier is een middel. O, bidt om de stroom van Gods Geest, dat Hij iedere ruimte van uw hart moge vervullen, dat Hij u in de geest uws gemoeds moge vernieuwen.

Zijn er niet velen die koele wereldse Christenen kunnen genaamd worden, zij die over lange tijd bekeerd waren, maar op een treurige wijze gevallen zijn in de macht van de wereld, door haar lusten en haar bedrijf, door haar vreugde en haar geld, zij hebben de wereldse gebruiken weer aangenomen en diepe wortelen van de zonde geschoten. O, ziet wat u nodig hebt. Hij, die de mens eerst naar Zijn beeld schiep, moet u wederbaren. U behoeft een almachtige inwonende Trooster. O, Hij alleen kan de ijskorst van uw hart versmelten, en het doen overvloeien van de lof des Heeren, Hij alleen kan u vervullen met al de volheid Gods.

Zijn er niet enigen die de Bijbel lezen, maar er weinig van meenemen? U gevoelt dat

het niet in uw hart daalt het Woord blijkt in de week niet bij u. Het is gelijk het zaad bij de weg bezaaid en gemakkelijk weggenomen. O, u hebt juist die uitgieting van de Heilige Geest nodig, om het Woord in uw hart te verbergen. Als u met een droge pen schrijft, zonder inkt er in, zult u niets op het papier teweeg brengen. Welnu, de leraars zijn de pennen en de Geest Gods is in de inkt. Bidt dat de pen met die levende inkt moge vervuld worden dat het Woord in uw harten moge blijven, gekend en gelezen door alle mensen dat u door de waarheid mag geheiligd worden.

2e. Voor de onbekeerden. Zo was het op de dag van het Pinksterfeest de Geest kwam eerst over de kleine vergadering van de discipelen en toen over de drieduizend. U hebt gezien hoe de heuvels de wolken aantrekken, en op deze wijze de regenstromen in de dalen neervallen zo ook doen de kinderen Gods; zij bevinden zich binnen het voorhangsel, verkrijgen de Geest Gods in volheid en verspreiden die rondom zich. U hebt gezien hoe hoge bomen of torenspitsen de bliksem opvangen en die weder in de grond neerwerpen zo ook daalt het vuur van de Geest Gods eerst neer op de bomen van de gerechtigheid en vandaar op de dode zielen rondom.

Een woord voor dode zielen. Houdt u dicht bij de kinderen Gods in zulke tijden. Scheidt u niet van hen. Spot niet met hen; u kunt de genade Gods door hen ontvangen.

Dierbare gelovigen, terwille van de dode zielen rondom u terwille van deze grote stad, vol goddeloosheid terwille van ons land, vol schijn en huichelarij o! verenigt u in het gebed, verenigt u in de lof, en beweegt de Heere, of Hij niet een zegen wil geven. Niet om uwentwil alleen, maar terwille van allen rondom, die zich in het verderf bevinden, laat ons worstelen en bidden om een meer volle tijd van de werking van de Geest, dan ooit tevoren in Schotland was.

1. *De priesters konden vanwege de wolk niet staan.* Voordat de wolk neerdaalde, waren de priesters ongetwijfeld alleen bezig om wierook en offeranden te offeren; maar toen de wolk kwam, konden zij slechts verbaasd zijn en aanbidden. Zo zal het altijd zijn als de Heere veel van Zijn Geest geeft. Hij zal het duidelijk maken dat het niet het werk eens mensen is. Als Hij slechts een weinig gaf, dan zouden de leraars menen dat zij er de hand in hadden; maar als Hij het huis vervult, dan maakt Hij het duidelijk, dat de mens er niets mee te doen heeft.

David Brainerd zei, dat toen God de hele vergadering van de Indianen tot bekering geleid had, hij verwonderd stond en gevoelde dat hij als niets was en dat God alleen gewerkt had. O, dit is het, lieve vrienden, dat wij begeren en waarom wij bidden dat de Heere de Geest zelf doet neerdalen en door Zijn almachtige kracht het deksel van u harten wegneemt, u overtuigt van zonde, van gerechtigheid en van oordeel, dat Jezus zelf Zijn scepter neemt en uw harde harten breekt, en al de heerlijkheid aanvaardt, opdat wij mogen uitroepen: „Niet ons, o Heere, niet ons, maar Uw Naam zij de eer.”

St. Pieterskerk, 24 nov. 1839. (Na de terugkomst uit Palestina).